

У травному каналі: петлі кишечника у тварин вкриті сіро-жовтими нитками фібрину. Серозна оболонка у місцях, вкритих фібрином дещо потовщена, розрихлена та набрякла.

За проведеними дослідженнями встановлено, що патологоанатомічні зміни у внутрішніх органах проявляються у грудній та черевній порожнинах скупченням мутнуватого серозного ексудату з пластівцями фібрину, серозно-фібринозним запаленням плеври, очеревини та перикарда. При підгострому перебігу спостерігали адгезивне запалення серозних покривів та прилеглих до них органів. Також у патологічний процес залучаються регіональні лімфатичні вузли з розвитком запалення.

Список використаних джерел

1. Айшпур О. Є. Гемофільозний полісерозит в свинарському комплексі / О.Є. Айшпур // Матеріали Міжнар. наук. практик. конференції молодих вчених «Наукові досягнення в галузі ветеринарної медицини». Харків, 1997. С. 3.
2. Айшпур О. Є. Особливості перебігу гемофільозного полісерозиту / О. Є. Айшпур, М. Ф. Курило // Ветеринарна медицина України. 1999. № 3. С. 17.
3. Зеленуха Е. А. Мероприяття при респираторних болезнях свиней в промислових комплексах / Е. А. Зеленуха, А. Н. Гречухин // Ветеринария. 2007. № 5. С. 13-15.
4. Іон Морару. Гемофільозний полісерозит – хвороба Глессера / Іон Морару // Agroexpert: практичний посібник аграрія. 2011. № 2. С. 42-45.

УДК 636.22/28.09:618.19-002

Кожин В. А., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Савчук Л. Б., кандидат с.-г. наук, доцент,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКА НЕЙРОГЕННОЇ ДИСФУНКЦІЇ СЕЧОВОГО МІХУРА У КОТІВ

Всесвітній наступ урбанізованого типу розвитку цивілізації з одного боку, та невмирущий потяг людини до спілкування з живою природою навіть серед сірих конгломератів сучасних великих міст з іншого, приводить до стрімкого росту числа домашніх улюбленців – котів та собак.

Люди утримують в домашніх умовах тварин вже багато тисяч років: для допомоги в певних справах, як компаньйонів, або просто, щоб ними милуватись. Перші докази одомашнення цієї тварини відносяться до 3-го тисячоліття до н. е. і з того часу багато інших тварин заводили як домашніх улюбленців, наприклад, пташок, хом'яків, свиней, коней та інших тварин.

Але значний відрив від природних норм харчування та утримання, значне скупчення домашніх тварин негативно позначається на стані їх здоров'я. Набула розповсюдження значна кількість як інфекційних захворювань, так і патологій незаразної етіології.

Урологія нині переживає своє відродження. Кожен рік у цій галузі здійснюються відкриття, що дозволяють більш ефективно діагностувати і лікувати захворювання сечової системи, що тісно пов'язано з тим, що протягом останніх років ветеринарна медицина суттєво збагатилася засобами діагностики та новими знаннями про патогенез багатьох захворювань.

Не дивлячись на це, цілий ряд захворювань залишається загадкою для лікарів. Однією з таких патологій у ветеринарії є нейрогенна дисфункція сечового міхура та його парезу. До нині нез'ясованими залишаються деякі причини і механізми, що призводять до виникнення хвороби.

Тому, проблема парезу сечового міхура у тварин залишається актуальною як у плані глибокого подальшого вивчення етіології та патогенезу, так і в пошуку нових інформативних методів діагностики, лікування та профілактики.

Вказане захворювання займає одне з провідних місць серед урологічних захворювань і заслуговує ретельного подальшого вивчення. До теперішнього часу захворювання нейрогенної дисфункції сечового міхура, і особливо його лікування, заслуговують уваги.

Тому, метою наших досліджень було, на базі ветеринарної клініки «Vitae Vet» м. Кам'янець-Подільський, визначитись з методами клінічного і лабораторного досліджень при парезі сечового міхура, експериментально обґрунтувати ефективність лікування патології із застосуванням антихолінестеразних речовин.

Під час виконання дипломної роботи до клініки звернулися господарі у улюбленців яких була підозра на порушення сечовиділення, більшість із них були у віці 3-5 років, обох статей, наступної породи: домашня кішка, коротко шерстна європейська, британська, персидська, сіамська, скоттіф-фолд, сибірська та безпородні коти, що належать приватним власникам.

У випадках підозри на парез сечового міхура хворі коти підлягали ретельному клінічному і лабораторному обстеженню. При клінічному обстеженні в першу чергу використовували такі методи як огляд і пальпацію.

Особливу увагу приділяли дослідженню сечі.

Після з'ясування динаміки патології, по мірі надходження хворих тварин в лікарню, їх поділяли на дослідну та контрольну групи. Тварини контрольної групи (5 гол.) – це клінічно здорові коти, яким не застосовували лікування, вони служили для порівняння під час експерименту; тваринам дослідної групи (5 гол.) застосовували лікування: розчин прозерину 0,05%, нуклео ЦМФ Форте, Байтрил 5%, но-шпа, гепаві-кел.

При лікуванні парезу сечового міхура у котів рекомендуємо використовувати запропоновану нами схему лікування, контроль за перебігом захворювання та ефективністю лікування слід здійснювати на основі аналізу сечі.

УДК: 619:618.17

Козік Р. О., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Керничний С. П., кандидат ветеринарних наук, доцент,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА РІЗНИХ СХЕМ ЛІКУВАННЯ СОБАК, ХВОРИХ НА ПІСЛЯРОДОВУ ЕКЛАМПСІЮ

Тисячі років поряд з нами живе собака – вірний друг і помічник людини. Вона охороняє стада овець і корів, розшукує злочинців, виявляє наркотики, допомагає мисливцям висліджувати та підстрелювати дичину, оберігає державний кордон, служить біологам і космонавтам, грає з дітьми, водить вулицями людей,